

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **B. D. T.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen advokátem Mgr. Bc. Michaelem Kisem,
sídlem Kostnická 2916/16, 430 03 Chomutov,

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2017, č. j. 5590-17/2017-900000-304.8,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Generálního ředitelství cel ze dne 3. 4. 2017, č. j. 5590-17/2017-900000-304.8, jímž byl změněn platební výměr Celního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „celní úřad“) na spotřební daň z tabákových výrobků ze dne 10. 8. 2016, č. 98476/2016, č. j. 98476/2016-620000-11, jímž byla žalobci vyměřena daň z tabákových výrobků za zdaňovací období srpen 2013 ve výši 1 089 957 Kč, a to tak, že část výroku vztahující se ke zboží cigarety zn. Fest Red ve znění: „*Množství VV Celkem: 399 980 ks (karton po 200 ks cigaret), Počet balení: 19 999, daňová povinnost stanovená: 871 957 Kč*“ nahrazuje textem: „*Množství VV Celkem: 399 940 ks (karton po 200 ks cigaret), Počet balení: 19 997, daňová povinnost stanovená: 871 870 Kč*“ a dále, že se částka celkové stanovené daňové povinnosti ve výši „1 089 957 Kč“ nahrazuje částkou „1 089 870 Kč“. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil platební výměr celního úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že předmětné cigarety byly dovezeny do areálu autoservisu v Pesvicích z Polska, a to obytným vozidlem tov. zn. FIAT, reg. zn. „X“, jehož vlastníkem byl E. H. N., bytem „X“. Vozidlo řídil muž polské národnosti A. B. L. a po příjezdu do daného autoservisu cigarety vyložili další dva muži polské národnosti. Z uvedeného tak dle žalobce vyplývalo, že nebyl vlastníkem ani detentorem cigaret. Odkázal přitom i na vyjádření jeho syna T. B. H., který uvedl, že organizátory celé akce byli dva muži polské národnosti, kteří se na místě též nacházeli, a to v osobních vozidlech Volkswagen Passat a AUDI. Uvedené dle žalobce potvrzovala i výpověď řidiče obytného vozidla, který uvedl, že byl najat jako řidič a informace, kam má jet, mu byly předávány přímo za jízdy pomocí vysílačky zn. Motorola, která byla zajištěna při prohlídce obytného vozidla. Žalobce dále poznamenal, že cigarety byly vyloženy z obytného vozidla a jejich část byla uskladněna v nebytovém prostoru přiléhajícím k autoservisu v Pesvicích, jehož vlastníkem ani nájemcem nebyl. Žalobce byl toho názoru, že z jeho přítomnosti v areálu nelze vyvozovat, že byl detentorem či vlastníkem předmětných cigaret.
3. Na základě výše uvedených skutečností měl žalobce za to, že není příslušným plátcem daně, neboť nemá k těmto výrobkům jakýkoliv kvalifikovaný vztah. Odkázal na § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“). Vzhledem k tomu, že cigarety byly do České republiky dopraveny A. L., je dle žalobce právě on příslušným plátcem daně z tabákových výrobků. S argumentací žalovaného, že výrobky nebyly zajištěny v rámci jejich přepravy, se žalobce neztotožnil. Poukázal přitom na výpověď nrap. A. T., z níž vyplývá, že cigarety byly těsně předtím na místo dopraveny, a to A. L., nikoliv skladovány v předmětném vozidle, část zboží se pak nacházela na zemi. Cigarety se tedy nemohly nacházet ve vozidle Škoda Octavia. Tuto skutečnost dle žalobce podporovala i výpověď nrap. Bc. V. Z., který uvedl, že po příjezdu do areálu bylo zjevné, že zde dochází k vykládce nějakého zboží. Je tudíž zřejmé, že cigarety byly v době kontroly právě dopravovány, nikoliv skladovány.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal odvolací námitky žalobce, které zopakoval i v podané žalobě. Dále Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podotkl, že si žalobce sám odporuje, když na jednom místě žaloby uvádí, že z vyjádření nrap. A. T. vyplývá, že tabákové výrobky byly těsně předtím na místo dopraveny, zatímco v jiné části uvádí, že v okamžiku kontroly byly tabákové výrobky stále dopravovány. Poznamenal, že žalobce argumentuje především tím, že se v případě nakládání s tabákovými výrobky nejednalo o skladování, nýbrž o dopravu, s tím se však žalovaný neztotožnil a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že v okamžiku kontroly dne 13. 8. 2013 se tabákové výrobky nenacházely v obytném vozidle, které bylo zaparkováno v areálu na adrese „X“, okres Chomutov, ale byly zjištěny ve vozidle žalobce a v nebytovém prostoru uvedeného areálu a na přilehlých prostranstvích, což vyplývá ze spisového materiálu, včetně protokolů o výsledku svědků nrap. A. T. a nrap. Bc. V. Z. Tabákové výrobky tudíž nebyly zjištěny v rámci dopravy ve smyslu § 42 odst. 1 zákona o spotřebních daních, nakládání s nimi je proto nutné posoudit jako skladování dle § 42 odst. 2 téhož zákona. K odůvodnění, proč postavení skladovatele náleží právě žalobci, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 13. 1. 2014 byly zahájeny úkony trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1, 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, neboť na základě zjištěných skutečností bylo zadokumentováno, že žalobce skladoval nejméně dne 13. 8. 2013 v objektech na adrese „X“, okres Chomutov, tabákové výrobky – cigarety v celkovém množství celkem 499 980 kusů, bez platných tabákových nálepek ve smyslu § 144 zákona o spotřebních daních a vyhlášky Ministerstva financí České republiky ze dne 12. 12. 2003, č. 467/2003 Sb., o používání tabákových nálepek při označení tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů. Dne 21. 7. 2015 zahájil celní úřad daňové řízení výzvou k podání daňového tvrzení. Dne 10. 8. 2016 vydal celní úřad platební výměr, č. 98476/2016, č. j. 98476/2016-620000-11, jímž žalobci vyměřil spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období srpen 2013 ve výši 1 089 957 Kč, a to z tabákových výrobků – cigaret značky Fest Red, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v množství 399 980 ks, a cigaret značky Fest Blue, v množství 100 000 ks, celkem tedy 499 980 kusů cigaret, zjištěných v rámci výše uvedené kontroly v osobním automobilu tovární značky Škoda Octavia, červené barvy, RZ: „X“ (dále jen „osobní automobil“), které se v době kontroly nacházelo v prostorách areálu na adrese „X“, a dále v nebytových prostorách taktéž na adrese „X“. Proti uvedenému platebnímu výměru podal žalobce dne 30. 8. 2016 blanketní odvolání, které na výzvu celního úřadu doplnil dne 23. 9. 2016. O podaném odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

9. Z obsahu správního spisu plyne, že v předmětném osobním automobilu byly zjištěny tabákové výrobky – cigarety značky Fest (červené), v množství 139 960 kusů, v nebytových prostorách na adrese „X“ pak byly zjištěny tabákové výrobky – cigarety značky Fest (červené) v množství 259 980 kusů a cigarety značky Fest (modré) v množství 100 000 kusů, celkem tedy 499 940 kusů cigaret.
10. Dne 6. 2. 2017 provedl žalovaný výslech svědka pana R. R., který byl v době realizace předmětné kontroly dle registru vozidel provozovatelem výše uvedeného osobního automobilu a současně byl také provozovatelem autoservisu na adrese „X“. Dle protokolu o výslechu svědka pan R. vypověděl, že předmětný osobní automobil prodal žalobci, o tomto prodeji nebyla sepsána kupní smlouva a ani o převzetí peněz od žalobce nemá žádný doklad. Jediné klíče k předmětnému osobnímu automobilu byly svědkem společně s malým a velkým technickým průkazem předány žalobci při prodeji. Dle svědka výše uvedený osobní automobil užíval žalobce, který k němu jezdil s tímto osobním automobilem do servisu. Pan R. uvedl, že dne 13. 8. 2013 osobní automobil opravován nebyl a v okamžiku kontroly stál asi 100 metrů od jeho dílny. O skutečnosti, že se v osobním automobilu nacházely tabákové výrobky, se svědek dozvěděl až od orgánů celní správy. K nebytovému prostoru na adrese „X“, ve kterém byla zajištěna část předmětných tabákových výrobků, svědek uvedl, že se jedná o otevřený, volně přístupný prostor, kde se nachází přívod vody a on na tento prostor ze své dílny nevidí. K oblasti areálu uvedl, že je v pracovní době otevřený, jinak se zavírá bránou a není mu známo, že by v areálu měly osoby vietnamské národnosti pronajaté nějaké prostory.
11. Téhož dne 6. 2. 2017 vedl žalovaný s žalobcem ústní jednání, o němž byl sepsán protokol č. j. 5590-8/2017-9000-304.8, ve kterém žalobce uvedl, že předmětný osobní automobil zakoupil pro manželku svého bratra, které jej předal 3 až 5 měsíců po jeho koupi, kupní smlouvu nemá. Osobní automobil do kontroly uskutečněné dne 13. 8. 2013 užíval on a jeho rodina. V den kontroly 13. 8. 2013 jel s osobním automobilem do autoservisu jeho syn a jeho kamarád pan V. L. N. Žalobce nevěděl, který z nich řídil, on na místo přijel svým vozidlem. Klíče od předmětného osobního automobilu u sebe neměl, ty měl pravděpodobně jeho syn nebo jeho kamarád. Žalobce osobní automobil otevřel pouze toho dne ráno v místě svého bydliště a o tabákových výrobcích v něm se nacházejících se dověděl až v okamžiku kontroly orgánů celní správy. Žalobce netušil, jak se tabákové výrobky do osobního automobilu dostaly, a ani netušil, jestli jeho syn nebo kamarád ponechali předmětný osobní automobil otevřený. Dále žalobce popřel, že by on, jeho syn či jeho kamarád v daném areálu někdy přenášely nějaké zboží. Žalobce zdůraznil, že dne 13. 8. 2013 byl osobní automobil do areálu přivezen z důvodu problému s brzdami a s řazením a od autoservisu stál daleko, jelikož u autoservisu nebylo místo k zaparkování a majitel autoservisu tam právě nebyl, na to se ptal osob nacházejících se u další dílny v areálu. Závěrem žalobce uvedl, že v den kontroly celní orgány v areálu zjistily nějakou Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

osobu, která tabák překládala, a dále se v areálu nacházela nějaká osoba s obytným automobilem, ve kterém byly také zajištěny tabákové výrobky. Žalobce proto nechápal, proč se celní orgány obrací na něj a ne na tuto osobu.

12. Dne 28. 2. 2017 obdržel žalovaný od Okresního soudu v Chomutově protokoly o výsledku svědků pana R. Z., pana A. T. a pana Bc. V. Z.
13. Z protokolu o výsledku pana R. Z., pracovníka celního úřadu, ze dne 17. 3. 2016 vyplývá, že po příjezdu na místo v Pesvicích bylo zjevné, že k překládce nějakého zboží již dochází. Na místě se nacházel obytný vůz, jenž měl otevřené boční dveře a byly vedle něj naskládány kartonové krabice v černých igelitových pytlích. Nalevo od obytného vozu byl zaparkován předmětný osobní automobil, na jehož zadních sedadlech se také nacházely kartonové krabice zabalené v černých igelitových pytlích. Na místě se dále nacházely osoby, které s kartonovými krabicemi jednoznačně manipulovaly. Jednalo se o tři osoby vietnamské národnosti, konkrétně o osobu žalobce, jeho syna a třetí osobu. Dále se na místě nacházel řidič obytného vozidla, který byl polské národnosti, jenž sdělil, že zboží není jeho a na dotaz, jestli zboží patří žalobci, uvedl, že ano. Žalobce po zahájení protokolu o vydání věci změnil prohlášení ohledně zboží a začal tvrdit, že cigarety ani osobní automobil nejsou jeho. Závěrem svědek uvedl, že po celou dobu kontroly měl žalobce u sebe klíče od předmětného osobního automobilu a po provedení prohlídky osobní automobil zamkl.
14. Z protokolu o výsledku pana A. T., pracovníka celního úřadu, též ze dne 17. 3. 2016 vyplývá, že po příjezdu do areálu v obci Pesvice byly zjištěny různé osoby, mezi nimi i žalobce a syn žalobce, které svědek poznal, jelikož s nimi dříve vedl trestní řízení, a dále další osoba vietnamské národnosti a osoba polské národnosti. V areálu se nacházelo obytné vozidlo s cizí poznávací značkou, kousek od něj stál předmětný osobní automobil, který měl otevřené zadní dveře a ve kterém se nacházela část zboží, část zboží se nacházela na zemi mezi obytným vozem a předmětným osobním automobilem. Řidič obytného vozu, osoba polské národnosti, sdělil, že obytným vozem přijel on, a na dotaz, komu patří zboží, označil žalobce. Poté byl žalobce prostřednictvím tlumočníka dotázán, zda je zboží v osobním automobilu a na zemi jeho, na což žalobce odpověděl, že zboží je jeho a stejně tak je jeho i osobní automobil. Dále svědek uvedl, že žalobce měl v době kontroly klíče od předmětného osobního automobilu u sebe.
15. Z protokolu o výsledku svědka pana Bc. V. Z., pracovníka celního úřadu, ze dne 6. 6. 2016 vyplývá, že v areálu se nacházelo obytné vozidlo, jehož řidič byl polské národnosti a dále předmětný osobní automobil. Na místě se nacházely osoby vietnamské národnosti, které se pohybovaly mezi oběma vozidly, a bylo tak zjevné, že dochází k vykládce nějakého zboží, jehož kontrolou bylo zjištěno, že se jedná o cigarety. Tyto cigarety byly zjištěny v předmětném osobním automobilu a dále v nemovitosti nacházející se poblíž tohoto vozidla, nějaké cigarety byly zjištěny také v obytném vozidle.
16. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že nebytový prostor v areálu na adrese „X“, kde byla zjištěna část předmětných tabákových výrobků, byl ke dni kontroly ve vlastnictví společnosti BELLMUNT s. r. o., IČO: 27885917. Ohledně tohoto nebytového prostoru bylo dne 2. 12. 2015 provedeno ústní jednání s panem P. T., který uvedl, že se jedná o nebytový prostor ve vlastnictví společnosti BELLMUNT s. r. o., který nebyl pronajat Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žádné další osobě a jedná o chodbičku, která byla a je stále volně přístupná, jelikož je v ní umístěn hlavní uzávěr vody.

17. Z odborného vyjádření Celně technické laboratoře – celně kriminalistické laboratoře Generálního ředitelství cel ze dne 23. 9. 2013, č. j. 41569/2013-900000-020, soud zjistil, že cigarety zjištěné v osobním automobilu a cigarety zjištěné v předmětném nebytovém prostoru mají zcela shodné znaky.
18. Žalobce především nesouhlasil se závěrem žalovaného o tom, že je plátcem spotřební daně vyměřené za tabákové výrobky zjištěné při celní kontrole dne 13. 8. 2013. Namítal, že není vlastníkem ani detentorem předmětného zboží a nemá k němu žádný kvalifikovaný vztah ve smyslu § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních.
19. Podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních plátcem je právnická nebo fyzická osoba, která skladuje nebo dopravuje vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky pro osobní spotřebu, nebo uvádí do volného daňového oběhu vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky zdaněné, nebo pokud neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně; za daň společně a nerozdílně odpovídá také právnická nebo fyzická osoba, která se na uvedeném skladování nebo dopravě podílela.
20. Podle § 9 odst. 3 písm. e) zákona o spotřebních daních platí, že povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká dnem nabytí vybraných výrobků nebo dnem jejich prodeje plátcí uvedenými v § 4 odst. 1 písm. f) nebo dnem zjištění, že plátce vybrané výrobky po nějakou dobu držel, nebo že je drží, a to tím dnem, který nastal dříve.
21. Podle § 114 odst. 2 zákona o spotřebních daních platí, že tabákové výrobky vyrobené na daňovém území České republiky, na daňové území České republiky dovezené nebo na daňové území České republiky dopravené z jiného členského státu musí být značeny tabákovou nálepkou, pokud nejsou dopravovány v režimu podmíněného osvobození od daně s následným umístěním v daňovém skladu nebo pokud není v odstavci 6 nebo 7 stanoveno jinak.
22. Podle § 116 odst. 2 zákona o spotřebních daních platí, že daň je zaplacená použitím tabákové nálepky. Tabákové nálepky musí být použity v okamžiku, kdy vzniká povinnost daň přiznat a zaplatit.
23. Z § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních je zřejmé, že zákon o spotřebních daních přisuzuje postavení plátce spotřební daně, za předpokladu, že jsou kumulativně splněny další podmínky, jak osobě, která vybrané výrobky skladuje, tak osobě, která je dopravuje, přičemž platí, že společně a nerozdílně za daň odpovídá rovněž osoba, která se na skladování nebo dopravě podílela.
24. Z citovaných ustanovení je zřejmé, že otázka vlastnického práva k vybraným výrobkům není pro potřeby určení osoby plátce spotřební daně podstatná. K této problematice lze zmínit například závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 1 Afs 94/2009-56, dle kterého „dopravce se stává plátcem spotřební daně, neprokáže-li, že přepravované výrobky jsou zdaněné, nebo pokud neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně. Příslušný subjekt se tedy v takovém případě stane plátcem daně bez dalších podmínek, pouze na základě toho, že vybrané zboží dopravuje či skladuje a neprokáže jejich zdanění“. V tomto, jakož i v dalších obdobných případech (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2008, č. j. 5 Afs 35/2008-53), dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že pro posouzení zákonnosti vyměření spotřební daně není podstatné, kdo je vlastníkem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vybraných výrobků, ale skutečnost, zda v konkrétním případě dopravce či skladovatel prokázal, že jím dopravované (skladované) vybrané výrobky byly zdaněny. Pokud jsou splněny současně všechny podmínky stanovené § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních, pak se osoba skladovatele (či dopravce) stává plátcem spotřební daně. Z uvedeného plyne, že pro účely určení plátce spotřební daně není rozhodující zjištění osoby vlastníka vybraných výrobků.

25. Soud se poté musel zabývat tím, zda lze ze skutkových okolností tohoto případu učinit závěr o tom, že žalobce byl skladovatelem daných tabákových výrobků. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce byl v době kontroly, tedy dne 13. 8. 2013, vlastníkem osobního automobilu, neboť jej zakoupil od pana R., a toto vozidlo užíval společně se členy své rodiny. Při kontrole měl žalobce klíče od předmětného vozidla u sebe, jak plyne ze svědeckých výpovědí svědků T. a Z., což jednoznačně vyvrací tvrzení žalobce, že u sebe klíče od vozidla neměl. Ze svědecké výpovědi pana R. je zároveň vyvráceno tvrzení žalobce, které uplatnil v průběhu správního řízení, že daný automobil dovezl do servisu z důvodu problému s brzdami a s řazením, neboť pan R. jednoznačně uvedl, že osobní automobil žalobce nebyl dne 13. 8. 2013 v jeho servisu opravován nebyl a v okamžiku kontroly stál asi 100 metrů od jeho dílny. Dále je z pořízené fotodokumentace a svědeckých výpovědí zjevné, že v době kontroly již na zadních sedadlech vozidla žalobce bylo naloženo 139 960 Ks cigaret zn. Fest (červené), dále se cigarety zn. Fest (červené) v počtu 259 980 Ks a zn. Fest (modré) v počtu 100 000 Ks nacházely v nebytovém prostoru na adrese „X“ a na zemi vedle vozidla žalobce, tj. v blízkosti osobního automobilu žalobce, kde měl žalobce již naloženy cigarety zn. Fest v uvedeném množství; všechny nalezené cigarety měly, jak soud zjistil z odborného vyjádření Celně technické laboratoře – celně kriminalistické laboratoře Generálního ředitelství cel ze dne 23. 9. 2013, zcela shodné znaky. Soud proto zdůrazňuje, že cigarety zjištěné v předmětném nebytovém prostoru přináleží svým charakterem k cigaretám zjištěným v osobním automobilu žalobce a tvoří jeden celek. Dále je nutno akcentovat, že podle svědeckých výpovědí to byl právě žalobce spolu se svým synem a panem V. L. N., kdo dne 13. 8. 2013 s krabicemi, v nichž se nacházely cigarety, manipulovali, neboť je přemísťovali do zmíněného nebytového prostoru nebo je nakládali do osobního vozidla žalobce.
26. Je tak zřejmé, že žalobce měl ke všem předmětným tabákovým výrobkům se zcela shodnými znaky kvalifikovaný vztah, neboť dané výrobky uložil v jeho osobním automobilu či v dotčeném nebytovém prostoru, který byl pro žalobce přístupný, čímž je chránil před zničením, poškozením či odcizením. Tím žalobce naplnil podmínky, aby mohl být považován za skladovatele ve smyslu § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních, čímž se stal plátcem daně z nezačíslovaných tabákových výrobků.
27. Soud nesouhlasí se žalobcem v tom, že by pan L. byl dopravcem předmětných nezdaněných výrobků, neboť ten byl sice řidičem daného obytného vozu, který však nebyl v jeho vlastnictví (jednalo se o automobil s německou registrací, které patřilo panu G., jemuž bylo vydáno), přepravu neorganizoval, při přepravě jednal dle pokynů, které mu byly v průběhu přepravy udělovány, včetně toho, komu mají být nezačíslované tabákové výrobky předány. Dle svědeckých výpovědí pana Z. a T. pan L. označil za vlastníka tabákových výrobků právě žalobce. Z fotografií vnitřku daného obytného vozu, které jsou součástí správního spisu, je patrné, že se tak krom dvou balení cigaret, které byly určeny pro osobní spotřebu pana L., uvnitř obytného vozu v době kontroly již žádné cigarety nenacházely.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

28. Nebylo prokázáno tvrzení žalobce, že se v areálu v Pesvicích měli v osobních vozidlech Volkswagen Passat a AUDI nacházet dva muži polské národnosti, které žalobce nijak blíže nespecifikoval a kteří měli být dle tvrzení žalobce organizátory celé akce. Toto nekonkrétní a nepodložené tvrzení žalobce není schopné samo o sobě zvrátit odůvodněný a doložený závěr daňových orgánů, že žalobce byl skladovatelem neznačených tabákových výrobků.
29. Soud uzavírá, že ze skutkových zjištění daňových orgánů lze dospět k závěru, že žalobce byl skladovatelem předmětných tabákových výrobků. Jelikož byly v posuzovaném případě splněny současně všechny podmínky stanovené § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních, byl žalobce plátcem spotřební daně u předmětných neznačených tabákových výrobků, u kterých nebyla zaplacená spotřební daň. Daňové orgány v tomto řízení řádně prokázaly, že žalobce byl skladovatelem předmětných neznačených tabákových výrobků, a že tudíž byl plátcem spotřební daně. Byl to naopak žalobce, jenž nesplnil svou povinnost prokázat, že z neznačených tabákových výrobků odvedl spotřební daň, jak požaduje § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních.
30. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Současně soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů nepožadoval, navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 7. dubna 2021

9

15 Af 71/2017

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)